Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

SAU NHỮNG VỤ OANH TẠC B.V, TRƯỚC VIỄN ẢNH MỞ RỘNG CHIẾN TRANH:

TỔNG TÁI XÉT CHÍNH-SÁCH 2 CHIỀU CỦA MỸ Ở VN

Số 8 • Năm thứ 3 • Bộ mới 2đ. Thứ Hai 15-2-65 (14-1 Ất-L.)

SÓNG nhật-báo

Chủ nhiệm, Chủ bút: CHU-TỬ — Tòa soạn Tr. sư 94 Võ Tánh — Saigon — Điện thoại: 23.688 — Tổng thư ký: ĐÀN-J-GIAO

1) Quyết liệt: Mỹ dứt khoát làm mạnh. Chỉ lực Hải Quân khối Bắc Đại Tây Dương sang Đông Nam A vì tình hình V.N.

Cơ quan tình báo Hải quân chỉ huy của Mỹ cho biết rằng Bắc Việt vẫn tiếp tục tăng cường mạnh mẽ hơn nữa sự xâm nhập vào Nam A.

Sau đây là đại đoàn chiến hạm quan trọng.

Chủ lực Hải quân Khối Bắc Đại Tây Dương tập trung ở Đông Nam A

GREENVILLE (13-2). — Một nhóm Khối Bắc Đại Tây Dương được tuyển lựa chủ lực hải quân Khối Bắc Đại Tây Dương được tập trung ở Đông Nam A để tham mưu trong cuộc chiến tranh Việt Nam.

Đô đốc Thomas Moorer, tham mưu trưởng Hải quân Khối Bắc Đại Tây Dương vừa chuyển tin cho biết:

Nhật báo

CHIỀU CHƠI MỚI

Bộ mới • Số 8

CHIỀU CHƠI

CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA ĐẢNG ĐỠ BUỒN

Chủ nhiệm BẾP NHỎ — Chủ bút ĐỨA DỞ ƠI — Giám đốc Chính trị HỒ LÝ — Tổng lý TỦ KẾU — Quản lý MINH VỒ

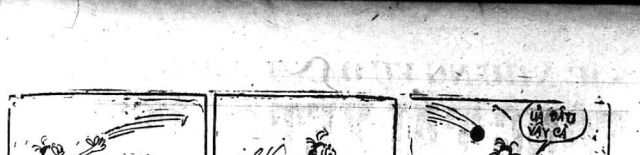

ĐÁNH TAN MỌI SỰ HIỂU LẦM

Từ trước tới nay, nhóm chủ trương Chịu Chơi gồm có Bếp Nhỏ, Đứa Dở ơi — toàn thể bọn biên tập viên bị nghi làm ăn nhóm chủ trương — khiêu dâm. Những người nghĩ ngờ thiện chí chịu chơi của anh em chúng tôi quá đáng đề cho cảm phục. Chúng tôi chủ trương khiêu dâm! Thế mà chính chúng tôi không nhận thấy mình khiêu dâm ở cái chỗ nào. Hay đã là điềm đặc biệt trong triết lý đỗ buồn. Nếu đúng vậy, triết lý đỗ buồn cao siêu chịu cốc nhất Vũ trụ, nó sẽ được triết lý hiểu sinh, triết lý ăn cỗ và triết lý đợp hết trên cái quả đất trên bao đầu hơi đợt nay.

Nhưng nếu triết lý đỗ buồn không đáng gì vào sự khiêu dâm, chúng tôi cũ nhiệm vụ phải đánh tan một sự hiểu lầm khiến chúng tôi rất lúng túng đến. Chúng tôi toàn những tên hèn tôi luyện trong sự lo lắng, ngờ vực, ghen ở hết thảy của những thằng bé thơ dại nên tâm hồn chúng tôi chỉ là những tâm hồn nhỏ to (dùng danh từ của Ông Tuyết Hồng) chực vươn cho đỡ buồn. Chúng tôi đều hiểu điều đó. Nếu khiêu dâm được, chúng tôi đã đã viết tiểu thuyết cho bà Bạt Trà hay bà Tuyết Hồng rồi.

Mong độc giả cùng hiểu lẽm chúng tôi

CHỊU CHƠI

Hoa dính cầm trận... chân kinh

Tiểu t'uyết kiếm hiệp thần sầu quỷ khốc

của LÝ BÝ

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG I

Lý tử tưởng một máy tài nói, chân tay run lẩp cập, ông cố sức vận dụng nội công 4 ngũn năm gia truyền để chống lại tiếng hú nhưng vô ích, ông nhận thấy rằng kẻ nào khi tiếng hú nhỏ đâu thì tâm thần ông bàn loạn không sao kìm chế được. Mà hỏi tốt ra như tâm, vượt đâm bộ đỗ vào đó hội. Lý tử tưởng hai tay siu chặt lấy cạnh bàn, mắt trợn trừng kinh ngạc. Trong khi đó bên tay đàn em của ông vì kém nội công nên đã gục xuống bàn ngất như chết.

Bỗng tiếng hú im hẳt. Tử tương Lý chiếu Khanh đàn đàn tỉnh hồn. Ông đưng vung lên chạy lại cửa sổ nhìn ra vườn. Lạ thay những dây đèn xanh đỏ bàn nay cho chóp chóp lập lòe nay đã đứt sạt cả. Ngoài vườn tối om. Ông lăng nghe tuyệt chẳng không thấy có gì lạ. Chỉ nghe tiếng gió khua xào xạc trên những ngọn cây gần đó.

Lý tử tưởng bực tức quay vào, nâm tay đâm! phát vào không khí. Chước đâm thôi sơn, lại giữa cơn nong giận của 1 nơi có nội lực thâm hậu như Lý chiếu Khanh nếu tưởng vào người, chắc chắn sẽ tan vương mạt thôi. Sau khi đâm không khí cho hả giận, Lý tử tưởng đưa tay lớ lớn rồi cảm, lâm ly suy nghĩ.

Lúc đó, Trần ác Ôn vừa tỉnh dậy, con bọ người kia vẫn gục đầu bất động. Sở dĩ Trần ác Ôn sớm hồi phục là vì nội lực hồn khổ hơn 3 tay kia một bậc. Trần ác Ôn mới ngồc dậu lên đã cất tiếng cười sảng sặc. Lý chiếu Khanh thấy hắn cười mát, cười như điên thì bực tức chịu không nổi bèn hét lên :

— Trần Ác Ôn, chú mày sao thế!

Tiếng hét của quan tử tưởng thật trăm hùng oang oang như lịnh vô, khiến Nguyễn Chí Bại, Vương Hồn thắng và Vũ cảu Hiệt đàn đàn ngo ngoay cái đầu tỉnh dậy. Nhưng một vợ lạ lùng đã diễn ra, người sức tưởng vượng của quan tử tưởng Ông Nguyễn Chí Bại vừa mới mất tr được đã ôm mặt khóc hu hu, khóc thảm thiết như bố chết, nước mắt hắn chảy dầm dề xuống khuôn mặt đầy thịt trên xoay gồng bật cái đầu lựa lược của hắn.

(CÒN NỮA)

KHI ĐÀN TÀ MÔ « O TA RA CIO TU » QUÊ HƯƠNG TA

Giao-Chỉ đẹp thấy mồ !

● *Họ thích những thứ mà chúng không thích. Đông Tây không nhau chỗ chỗ đó chăng ?*

Trong đám bà Mẽo khóc than sự đời tiền đồ hồi tương lai đất Thái Lan trước thế sự [illegible]

Đặc phái viên Hồ La điện.

Câu chuyện bỏ túi

1 thằng nhà đoàn giấy Lương X

— Tại sao ông lại bỏ mất giấy báo vào tin làm gì.

Ông X cười tươi tỉnh.

— Vì tao có tật hay lục cái lắm. Mình giấy báo mà kể chuyện 1 tin đăng gần [illegible] hay lắm.

Tiết kiệm

Người Đan Mạch nổi tiếng là kẻ tiện nhất thế giới. Một người đàn Mạch đang ngồi bình luận kinh tế với người bạn, thì bà vợ bỗng hỏi.

— Đàn Đan Mạch còn quốc tiết kiệm một thứ ?

— Thứ gì ?

— Mày tớ mua cho cô đồ khác bị nước mưa thấm ướt, chống tách.

Thưa bà Jane Nobair, cái thứ nhất của bà khi ở Giao chỉ là gì ?

— Tất thảy tài sẽ tác xi + đồ xăng + vio bành ở ngay đường Tự Do hay Lê Lợi !

Thầy hỏi thế tạm đã, Hồ Lô tôi bên đánh điện về tòa báo gấp.

HỒ LÔ

(Đặc phái viên của Chịu Chơi ở Ma Ni)

Tại đây, đặc phái viên Hồ Lô của chúng ta có được [illegible] cô phòng văn chợp nhoáng bà bà Mẽo có con gái đẹp nhất — đã là mẫu lá — trong đoàn đàn bà Mẽo kiều dân xứ.

— Thưa bà Robert Piper, xin bà cho biết sự luyện tiếc của bà khi bà rời bỏ đất Giao Chỉ.

— Ôi gớm đất ơi ! Giao Chỉ đẹp thấy mồ ! Ở Mỹ người ta phải tới tận California tìm vàng chứ ở Nguyên chỉ cần tới đường Lê Lợi ngay trước của hàng Chính Lượn đã thấy rồi. Người là nơi đẹp đẽ cây nhạc thế gian có sách lẻ máy tự do phun khói mù mịt xe thổ mộ chạy ngon đa hồ đi đâu và đi là tiếng đại lộ thơ mộng nhất. Về Mỹ hay đi mà kể ra, làm sao tôi có thể kiếm được những thứ tiên !

— Thưa bà Debbye Hambelyhar, bà cho biết thế gì đã làm bà nhớ Giao Chỉ nhất đó ?

— Mầm tôm bông ! Lông bẹn mà chấm mầm tôm thì tuyệt cú mèo. Ở Mỹ chỉ có Maggie-Maggie đầu bàng mầm tôm.

Đàng Đỡ Buồn xuống đường

PHẢN ĐỐI Ô. CHÁNH CẨM

— Phe ôn hòa chủ trương xuống đường.

— Ô. CHÁNH CẨM NGẤT ĐI, Ô. PHÓ CẦM SỢ TOÉ KHÓI.

Đặc phái viên MINH VỒ

SAIGON (12-2). — Một vụ xuống đường không tiền khoáng hậu đã xảy ra chiều hôm nay. Nhóm chủ trương xuống đường lại là các đảng viên thuộc phe ôn hòa của đảng đỡ buồn mới buồn cười chứ.

Người nhân vụ xuống đường như thế nào ? Mặc dù có lệnh cấm chợ cóc bạc sau máy ngày tết, bập bẹ Ly Ly con trai cô cả đảng trưởng vẫn cứ đem sòng bầu của cả cọp ra ngồi gù gác vài 11 ân cả em cho đỡ buồn. Bập bẹ Ly Ly bị ông Chánh cảm bắt bỏ bẹ.

Đảng trưởng đã thân hành chống gậy đến nhà riêng của ông Chánh cảm xin xỏ và tặng ông Chánh cảm hai gói mà xăng. Nhưng ông Chánh cảm đã từ chối. Vì ông thanh liêm chỉ không phải chết ít.

Thế là phe ôn hòa nổi nóng. Họ vào biểu ngữ, kéo nhau tới bốt phân đồn ông Chánh cảm ngồi bóc lá. Ông Chánh cảm ngất đi. Ông Phó cảm vừa tức khói đánh trả tự do cho bập bẹ Ly Ly.

Cuộc tranh đấu như vậy, đã thành công, cả đảng Đỡ Buồn vui cười hả hê. Vì lâu lâu mới có việc làm đấy ý nghĩa, đỡ buồn như rứa. Phe quá khích đã bắt tay phe ôn hòa. Hòa cả làng.

BẾP NHỎ cuợt

ÁI TÌNH NGOÀI LỘ

(Mét tết bản đay nhất, ết-tơ do viết tế chân, ếtu... chỉ ở ch hâu Văn Cộc)

(TIẾP THEO)

[illegible]

Cái tường, cái ghế, cái bàn
Cái quần, cái áo, cái mân, cái c' ăn !
Có cô con gái tốc quân
Gặp chàng trai đẹp nhân răng cười tìn
Tăng tình tang tính tăng tình
Con chuồn chuồn đỏ đập đình đang bay!
Ớt nào là ớt chẳng cay
Gái nào là gái chẳng hay thẹn thò !
Con nông, con vọc, c n cò
Con chồn, con cáo, con bò, con trâu
Chim đi đuổi đánh diệu hâu
Chiều chiều đi nhịu một chậu la de !
Làm thơ cho cốc ai nghe .
Hứng lên ta đặt bài vè thử chơi
Vè cơi vè ơi vè ơi
Có thăng quả chén đề rơi xuống trần
Cái chân, cái ảo, cái quần.
Cái cây, cái quả, cái sân, cái đi
Đồ bà con b ết thơ gì ?

TÚ KỀU

bài thơ lăng nhăng

(Cam đoan không bị dục tràng)

Cái tường, cái ghế, cái bàn
Cái quần, cái áo, cái mân, cái c' ăn !
Có cô con gái tốc quân
Gặp chàng trai đẹp nhân răng cười tìn
Tăng tình tang tính tăng tình
Con chuồn chuồn đỏ đập đình đang bay!
Ớt nào là ớt chẳng cay
Gái nào là gái chẳng hay thẹn thò !
Con nông, con vọc, c n cò
Con chồn, con cáo, con bò, con trâu
Chim đi đuổi đánh diệu hâu
Chiều chiều đi nhịu một chậu la de !
Làm thơ cho cốc ai nghe .
Hứng lên ta đặt bài vè thử chơi
Vè cơi vè ơi vè ơi
Có thăng quả chén đề rơi xuống trần
Cái chân, cái ảo, cái quần.
Cái cây, cái quả, cái sân, cái đi
Đồ bà con b ết thơ gì ?

TÚ KỀU

dấu tích nàng

Nàng cả một cết sẹo trên cánh vai
đề là chứng tích của đi sống phẳng lỳ như nát đá

trên tóc bàu qua đêt năng năm xưa
khi gió đêm không cong mình chưi rủa
Nàng cả một cết sẹo trên mái tóc
đề là kỷ niệm những ngày yêu nhau :
bàn tay chàng lang thang trên chân tình yêu đề,
con sóng đồng lên — nàng thì thầm :
đêm vì đêm, bước qua đưm tuổi nhé !
Nàng cả một cết sẹo trên bàn chân
đề là cái bàn phải đêt đu mực
(từ đêm nào thư ấu bỏ đi xa.
nàng đã lang thang, biết đôi, rồi khác
nàng đã tìm bão mưa, ngày bão chân ra nhân ;
Con gió nhẩu đậu đàng lên tiếng vang :)
Nàng cả một cết sẹo trên trái tim —
Vết sẹo đề là chàng.

(tháng 11. 1946)

HOÀI VỌNG

NHẬN ĐỊNH. — Hoài vọng ít nhiều mà thơ thật hay. Thơ Vọng đầy dẫy những sáng tạo, những khám phá mới đột ngột. Kỷ thuật Vọng giả giản cố vẻ tòng trái lắm. Vọng cũng là một trong những người làm thơ trẻ mà tôi kỳ vọng tiền tưởng.

Thư cho Thu Hung

Cần CHỦ TỊCH

Thu D ng,

Th D ng vào chả, chào « khoái » nghe viết báo lá , và hát định chấu chúng nghe tiết báo sau nầy.

Chú vh ng cn Thu Dun · đâu, nhưng đề hủ k chá nghe một ơi i khó khăn c ụ đng c ngh viết báo đất nước nầy, rồi sau khi nghe chá ( ), Thu Dung vẫn c « khoái » nghề viết báo, th qua là Thu D ng có duyệ nợ tiền oan nghiệp chướng với nghề viết báo.

*Những khó khăn kh ng p đất h x ết pháp từ p hía chính quyền, từ phía chế độ b ão chí, hề đ ộ kiếm duyệt à xuất phát từ p ía độc g à. Chắc Thu Dung ngạc nhiên những sự thực là thế, chú kẻ m ít tị du Thu D ng : tình tr ng báo chí lúc nầy không phải chỉ sa ng máy đàm đào oão con đường tự sát, vì một cái « nan * kỹ a nh t t ế giới, độc đáo nhất thế giới , là cái nạn mười báo !*

Chiều hôm qua, c ú ú tới mấy xạp báo, vô hỏi mua báo « SỐNG » thì mấy xạp ều trả lời «hết báo Sống rồi.» Nhưng k ông phải bán hết báo Sống, họ chưa thuê hết đ ạ. Chẳng hạ , mỗi xạp lấy độ chục ờ báo Sống, họ chỉ bán vài tờ, còn thì cho thuê rào trọ. Có độc giả tới m a thì họ trả l i «hết r i». Nhưng tới khi báo trả l ại nhà báo, thì họ trả lại tới bảy, tám phần mười, số báo họ lĩnh. Mia mai nhất là độ giả cầng «khoái» báo n ọ, cũng vu đọc báo nào, thì báo ấy cũng sớm chết ổi được nhiều độc giả mướn !

Hiện tượng mướn báo ở đ ất bắng n năm oán hiến nay, quả là khó g có ở n ơi hiến tị nào. C ả bì ở ngoại quốc, mỗi người mua một tờ báo, đọc xong thì nhét vào sọt rác, hỏi đ cho bất cứ ai cai, đ là ọ, là bạn, ai họ cho rằng hai người đọc chung một tờ báo cũng là thiệt thòi cho tờ báo rồ...

(CÒN NỮA)

KHI ĐÀN TÀ MÔ « O TA RA CIO TU » QUÊ HƯƠNG TA

Giao-Chỉ đẹp thấy mồ !

● *Họ thích những thứ mà chúng không thích. Đông Tây không nhau chỗ chỗ đó chăng ?*

Trong đám bà Mẽo khóc than sự đời tiền đồ hồi tương lai đất Thái Lan trước thế sự [illegible]

Đặc phái viên Hồ La điện.

Câu chuyện bỏ túi

1 thằng nhà đoàn giấy Lương X

— Tại sao ông lại bỏ mất giấy báo vào tin làm gì.

Ông X cười tươi tỉnh.

— Vì tao có tật hay lục cái lắm. Mình giấy báo mà kể chuyện 1 tin đăng gần [illegible] hay lắm.

Tiết kiệm

Người Đan Mạch nổi tiếng là kẻ tiện nhất thế giới. Một người đàn Mạch đang ngồi bình luận kinh tế với người bạn, thì bà vợ bỗng hỏi.

— Đàn Đan Mạch còn quốc tiết kiệm một thứ ?

— Thứ gì ?

— Mày tớ mua cho cô đồ khác bị nước mưa thấm ướt, chống tách.

Thưa bà Jane Nobair, cái thứ nhất của bà khi ở Giao chỉ là gì ?

— Tất thảy tài sẽ tác xi + đồ xăng + vio bành ở ngay đường Tự Do hay Lê Lợi !

Thầy hỏi thế tạm đã, Hồ Lô tôi bên đánh điện về tòa báo gấp.

HỒ LÔ

(Đặc phái viên của Chịu Chơi ở Ma Ni)

Tại đây, đặc phái viên Hồ Lô của chúng ta có được [illegible] cô phòng văn chợp nhoáng bà bà Mẽo có con gái đẹp nhất — đã là mẫu lá — trong đoàn đàn bà Mẽo kiều dân xứ.

— Thưa bà Robert Piper, xin bà cho biết sự luyện tiếc của bà khi bà rời bỏ đất Giao Chỉ.

— Ôi gớm đất ơi ! Giao Chỉ đẹp thấy mồ ! Ở Mỹ người ta phải tới tận California tìm vàng chứ ở Nguyên chỉ cần tới đường Lê Lợi ngay trước của hàng Chính Lượn đã thấy rồi. Người là nơi đẹp đẽ cây nhạc thế gian có sách lẻ máy tự do phun khói mù mịt xe thổ mộ chạy ngon đa hồ đi đâu và đi là tiếng đại lộ thơ mộng nhất. Về Mỹ hay đi mà kể ra, làm sao tôi có thể kiếm được những thứ tiên !

— Thưa bà Debbye Hambelyhar, bà cho biết thế gì đã làm bà nhớ Giao Chỉ nhất đó ?

— Mầm tôm bông ! Lông bẹn mà chấm mầm tôm thì tuyệt cú mèo. Ở Mỹ chỉ có Maggie-Maggie đầu bàng mầm tôm.

Đàng Đỡ Buồn xuống đường

PHẢN ĐỐI Ô. CHÁNH CẨM

— Phe ôn hòa chủ trương xuống đường.

— Ô. CHÁNH CẨM NGẤT ĐI, Ô. PHÓ CẦM SỢ TOÉ KHÓI.

Đặc phái viên MINH VỒ

SAIGON (12-2). — Một vụ xuống đường không tiền khoáng hậu đã xảy ra chiều hôm nay. Nhóm chủ trương xuống đường lại là các đảng viên thuộc phe ôn hòa của đảng đỡ buồn mới buồn cười chứ.

Người nhân vụ xuống đường như thế nào ? Mặc dù có lệnh cấm chợ cóc bạc sau máy ngày tết, bập bẹ Ly Ly con trai cô cả đảng trưởng vẫn cứ đem sòng bầu của cả cọp ra ngồi gù gác vài 11 ân cả em cho đỡ buồn. Bập bẹ Ly Ly bị ông Chánh cảm bắt bỏ bẹ.

Đảng trưởng đã thân hành chống gậy đến nhà riêng của ông Chánh cảm xin xỏ và tặng ông Chánh cảm hai gói mà xăng. Nhưng ông Chánh cảm đã từ chối. Vì ông thanh liêm chỉ không phải chết ít.

Thế là phe ôn hòa nổi nóng. Họ vào biểu ngữ, kéo nhau tới bốt phân đồn ông Chánh cảm ngồi bóc lá. Ông Chánh cảm ngất đi. Ông Phó cảm vừa tức khói đánh trả tự do cho bập bẹ Ly Ly.

Cuộc tranh đấu như vậy, đã thành công, cả đảng Đỡ Buồn vui cười hả hê. Vì lâu lâu mới có việc làm đấy ý nghĩa, đỡ buồn như rứa. Phe quá khích đã bắt tay phe ôn hòa. Hòa cả làng.

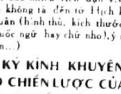

— Số 8 — của TINH - ĐẦU

PHẦN THỨ NHỨT

CHƯƠNG MỘT

ÔNG ĐỀ CÔ GIANG LÀM «MỘC THỊT» CÂN ĐAN CHO LƯƠNG NGỌC QUYỀN

Cô học giả chủ trì tăng tác giả Echinard đã tỉ mỉ nói những con số dần chứng chính xác về tỉ số nghĩa quân ta, những thằng kẻ tranh rợt tưng loạt vũ khí của quân nhà đầy (bao nhiêu súng mút, súng kép, súng rớp, kiếm, mã tấu, bao nhiêu viên đạn v.v.) lại có thể bỏ qua không ta đến tờ Hịch khởi nghĩa của loạn quân (hình thức, kích thước, số chữ, loại chữ (quốc ngữ hay chữ nhỏ), ý nghĩa bản văn văn vân...)

ÔNG KỲ KINH KHUYÊN ĐỘI CÂN THEO CHIẾN LƯỢC CỦA LƯƠNG NGỌC QUYỀN ĐỀ NGHỊ CỔ THỦ THÁI NGUYÊN LÀM CĂN CỨ ĐỊA

Ông Ba Quyền thảo xong tờ Hịch đưa cho ông Tú Hồi Xuân, ông Mến Vân cùng soãy Ông Văn than xem, ai nấy khen là hay tới tro cho thì lành Trịnh văn Cấn. Liền đó là đạp hăng kỳ do tay là Kỳ Kính, vợ Cai Bên thêu xong tự mấy hôm trước, được kéo lên ngọn kỳ đài Trại Khô Xanh. Nghĩa quân chuẩn bị làm lễ truyền Hịch. 15 phút sau, Đội Cân trịnh trọng đưng trên Vũ bực thềm sân phòng, chỉ tay vào 2 thủ cấp Giám binh Noel và Quản Lợi, rồi tuyên đọc tờ Hịch trước toàn thể nghĩa quân, đưng kín trong sân Trại.

Kế đó, Đội Cân mới nói, ha lệnh lập tổng hành dinh tại nhà Cai Kẻ, mat khác, phân công lực lượng nghĩa quân cho nhau đi đánh chiếm các vùng ở đình thự. Toàn nghĩa binh đông nhơi độ 220 người lập tức trước tiên vây đình Tòa sứ và tư đình công sứ Tỉnh May cho qua Công sứ, I trong Tư Hung, Darles và ten chánh văn phòng — kiêm nhiệm Phủ sư — A. Tuste đã đã khỏi tỉnh dược 2 hôm nghỉ mát ở Đồ Sơn nên không có khả và thoát chết, còn gã Chủ kho Bạc Mercier cùng sự đã chạy được sang trại lính Tây sau khi nghe thấy kèn động Vi khu Bạc luôn có một tiểu đội Khố Xanh tin cẩn của Phủ Quân Lập đồng trú phòng, bỏ nhất định không cự nghĩa quân, nên đêm 30 chỉ có Tòa sứ và tư thất Darles bị chiếm đóng ngày. Mái chiếm hôm sau, nhờ Đội Cân khéo dự đó, tiểu đội Khố Xanh đóng trấn kho bạc mới chịu ke sáng, nhưng đó nghĩa quân phải chịu một phần tiền bạc trong kho cho họ để xé làm ăn. Nghĩa quân vào phá kết sắt đoạt được toàn vẹn số tiền 71 nghìn đồng (tương đương 4 triệu ngày nay), một vựa bằng tiền giấy và 42 nghìn bạc đồng hoa xòe. Viên Đại Úy hiến binh Lyon và chủ thầu khoán Gauthier (chủ cũ của Kỳ Kính) ở cạnh sở Hiến Binh phút đầu nghe thấy kèn Hồ xám, rồi sở cùng Gauthier dính chạy sang bên Trại Khố Xanh; đáng lẽ nghĩa quân cứ để chúng chạy vô rồi bắt, lại nổ súng khiến 2 tên sợ phải chạy qua Trại lính Tây.

Sáng sớm 31, trước tổng hành doanh mới của nghĩa quân, đông nơi dây lợi, dựng đại thể cao dương lộ Chính từ Biên xuôi vào tỉnh, lá cờ đại hồng kỳ thêu 4 chữ «Nam binh phục quốc», chuyển từ kỳ đài Trại Khố Xanh được đem ra trương trước đình trại ở chân núi Cội Kẻ, đồng thời, Bộ chỉ huy nghĩaquân cho viết... đến bố cáo trong tỉnh, bảo cho đồng bào biết nghĩa binh đã lấm chủ tỉnh ly, trừ Trại lính Pháp còn chưa hạ xong.

Dân chúng vui mừng, nô nức, kéo nhau từng toán đi xem các nơi trong tỉnh đã bị nghĩa quân chiếm đóng. Nhiều thanh niên sốt sắng xin gia nhập cuộc khởi nghĩa lịch sử trong đó, chính gia đình ông Kỳ Kính là những tư nhân đầu tiên, từ 2 tháng trước, đã bí mật thu mua gia công cuộc nổi dậy này.

Thủ lãnh Trịnh văn Cấn đích thân chỉ huy chủ lực nghĩa quân, chưa ra 4 cánh đánh 4 mặt, nhất quyết hạ bằng được Trại lính Tây nội trong ngày 1-9 Mặc dù lực lượng trong Trại gồm độ 125 tên chống cự mãnh liệt, đến 1 giờ sáng ngày mùng 2-9, 4 mặt quân ta được lệnh kèn trận xung kích, nhất trở hồi hết vạng trời tan cùng cùng lúc. Cảnh phía Đông do Đội Trưởng chỉ huy 72 nghĩa binh vượt được tường Trại Tây trước tiên, mặc dù hơn 2 chục quân đã bị hạ sinh trước lần đạn dịch.

Đến 3 giờ, Trại lính Pháp hoàn toàn bị nghĩa binh chiếm đóng.

Sống hòm sau, Đội Cân cho tập hợp nghĩa quân đông thời cho mổ tạo mồ chôn chúng đồng bào đến tự hội trước tổng hành dinh nghĩa quân rồi phủ dụ đồng bào và binh sĩ ai muốn thưm gia việc cứu quốc thì xin vào biên tên. Còn ai không muốn thì được tùy tiện giải ngũ về với vợ con, đồng ruộng.

Hầu hết những binh sĩ nghĩa quân và thanh niên có mặt tập hợp trước tổng hành dinh đều do tay là hết vui mừng tính nguyện theo cách mạng, trừ có 6,7 người nộp súng rút lui (trong số này, theo tập sách của Echenard tiết lộ, có 3 người có thân nhân lấy Phép kiều và làm cho Chánh Phủ Bảo hộ). Đội Cân bèn tổ chức chỉnh đốn lại quân ngũ phân ra 2 hàng :

Binh Khố Xanh, Khố Đỏ gọi là lính cũ, còn anh em phạm nhân vừa được giải phóng và dân chúng vừa xin gia nhập gọi là lính mới. Kiểm điểm tất cả Sĩ số được 623 nghĩa quân. Số thu hoạch được 602 khẩu súng đủ trong bị (Theo Ali-Echinard, số nghĩa quân lúc đó có chừng 350 người gồm 137 lính Khố Xanh, 12 lính Khố Đỏ từ Bắc Ninh và Tuyên Quang về, phần thêm gia đình tại tỉnh lỵ, cộp cuộc nổi dậy từng nổ lên xin gia nhập (con) và 202 chính tự phạm. Số vũ khí có 92 khẩu súng mút cơ tổng, 75 súng rớp, 26 súng kép, 17 thanh kiếm và 91.175 viên đạn)

(CÒN NỮA)

LƯỢM LẶT

THIỀU GIANG thuật

GIAI-ĐOẠN NGỦ CỦA NAM NỮ THANH-NIÊN NHỰT

(Tiếp theo)

Lành tự đang thuốc nữ [illegible] Shinjuku, biệt hiệu Meron. Những đàng viên thuộc quyền Meron thèc một qui tắc riêng. Họ không được tìm công ăn việc làm gì. Họ chỉ được hành những nghề tạm thời để khỏi chết đói thôi. Điều quan trọng nhất là họ không được chen lấn với những nhóm thanh niên khác nhất là các thanh niên qui cư, con nhà lành.

[illegible] công làm ra dạng [illegible] tự nơn lắm. Hầu [illegible] tổ chức và có vài tư tưởng hướng thượng. Hầu [illegible] cứ đăng viên không được hành nghề mà dám, không được thơ cao cùng tự vào Dancing nhảy nhót. Muốn nhảy nhót, hãn sẽ dân cả bọn ra ngoài bờ biển vận kên nhảy loạn xạ... thích thăng hãn lắm [illegible] đàn em bằng cách thôi dung thuốc ngủ, và để kiếm công ăn việc làm tự tế.

Ngày đi làm thong ngoài [illegible] về uống thuốc ngủ, chui rúc lúc nhúc trong những tổ chức [illegible] đã được thích thú nhất của đảng thác loạn. Yoko một cô gái 17 tuổi tra lời phỏng vấn [illegible] :

— « Chúng tôi ghét [illegible] Lịch sự, ghét quân áo sang trọng, ghét tục tăng. Hạnh phúc là đời gặc [illegible] trên trang 2 điều rất bản.

— Bằng thế nào.

— Bằng thế xác.

Bằng thế xác cho chúng ta hưởng thú tuyệt diệu của những thân hình không tâm tức quen lấy nhau để tạo hưởng lạc thú. Bằng tinh thần là cướp của người khác để [illegible] và ăn do phải làm lụng vất vả, hoàn toàn giải phóng khỏi qui tắc xã hội.

Người ta [illegible] thấy tự tương của bọn cô ra sao ? Cô cười :

— Chẳng lời không hy vọng thay. Tokyo trở thành nơi nhân vị như Newyork. Chúng tôi chỉ thích hóa Tokyo thành Saint Tropez. Chúng tôi sẽ tha hồ chơi khỏi cần ăn và khỏi cần mặc áo quần.

HỒNG NHI TÁN

ÔNGTIÊN

Thuốc bổ trẻ em con trong tháng đến 6 tuổi :

LÀM BIẾNG BỤ

ỌC SỮA, KHÓC ĐÊM

ĐỒ MỒ HÔI ĐẦU

TRONG MÌNH HÀM NÓNG

Giúp cho đứa nhỏ mau mạnh và chống lớn

Bán ở các tiệm thuốc Bắc

NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN PHÚ LÂM — CHOLON

KNBYT số 571—20-11-63

BÁ ĐẠ SƠN QUÂN TÁN SỐ 1

VÕ VĂN VÂN Trị bịnh Tử Cung và Bạch Đái Hạ

(K.N. số 145/16-5-63 — Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt

PHƯƠNG THUỐC GIA TRUYỀN

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT

Cho cô gái 14 tuổi mới thấy kinh — Cho Bà, Cô, ăm, huyết nóng tim yếu — Cho Bà, Cô, mập, nhiều đàm, bế tắc kinh lục

Song liệu điều kinh Bạch đái số 1

VÕ VĂN VÂN DƯỢC PHÒNG

201-211, Nguyễn thái Hoc, Saigon. Các tiệm thuốc Việt Hoa đều có bán 2 loại thuốc trên mà có đặc khó. (K.N số 354 ngày 9-4-63)

• bạch du

(nhánh cả mọc dưới đá)

lời cuối

mây trùng dương

(đất mẹ vân đoan)

khi tôi nằm xuống
những bàn tay dơ lên cháo
cuộc đời ho khù khụ
tôi đã nhào

gió sương trôi qua cuộc đời
bằng qua vùng trăng tưởng
nên buồn ngân khơi
giấc ngủ cô miên không lời âm hưởng

tôi bỗ mất tôi như tôi đựa thuở bé
tôi lênh đênh như ở giữa đêm vàng
tôi buồn ai cho tôi bằng hơn những gì
của mẹ

chiều lên thu sao buồn mang mang

tôi đỗ tôi thay những lời của mẹ
ngờ ngạc giữa hư vô
hoàng hôn buông tim chân mây cánh xế
chết cả mong chờ

tôi mất tôi nên tôi khóc bằng con tim
rầu cỏ

tôi bơ vơ giữa âm điệu thiết thu
lòng tôi là tôi và hồn tôi là gió
nên trọn đời tôi vô cùng xót xa

thư cho ngươi em ở xa

• bạch du

(nhánh cả mọc dưới đá)

em ơi bây giờ em còn sống hay đã mất
anh thì thôi giữ điên giữ không
hồ lên từng hồi lên những giống gió thổi
tha bàn tnìu
anh lâm thầy giáo mỗi buổi sáng khệ
nệ ôm từng chồng sách giáo khoa
vào trường
lời giảng dạy nghe mơ hồ như từ cõi
âm ty

lúc đó anh mới hay gào thét thật to
học đi các em học đi các em
mà hồn thì đang gục khóc
em ơi bây giờ em còn sống hay đã mất
đêm đêm anh nghe từng luồng âm thanh
độc ác
chạy dài qua mái lá quanh hiu
anh nghĩ mình là chiến sĩ đã đầi , y
không mang vũ khí
em ơi rồi đêm học trò của anh vẽ đêm
em chúng ta lớn l
giữa vùng xôn xao biến động
sẽ lại nhận lấy cân phần đau đớn dài
sẵn tự muốn đời muốn kiếp
ôi nhiều khi anh thật sự muốn quỳ
hương mình nát tan ra từng mảnh
và chúng ta chạm đầu cùng chết bên
nhau

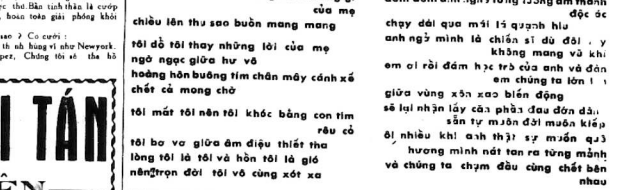

Thanh Châu Đalat

Hòa cộp của em đều lắm, chỉ cảm em nhiều, nhưng lần sau đừng mất nhiều thì giờ vẽ công việc đó làm gì. Chị lớn rồi sao em bảo chị như bốn bé, bảo bé chỉ dành cho trẻ con thôi em ơi. Cái đáp chị sẽ ghé qua vẽ nhất định phải đều thăm em. Chị chưa thể viết thư riêng được em, nhưng rồi chị không quên em đâu.

Mến.

Thư hỏi của em Hồng-Hạnh ĐaLat

Chị Nhà Ca,

Không biết sao khi buồn em mới nhớ tới chị, đã lâu rồi, bắt chị còn làm tờ N.K. em đã có chín lần bảo thu cho chị, tự xin lỗi em, rồi sẽ thích thú em, em đã không cho thì giờ để biết thư đến chị, sớm bây giờ thì em lại có dư thì giờ để biết thư, để nhớ chị, chị có giận em không ? Lần tới chị chẳng bao giờ giận.

Chị cho nhớ chị, đáp trước em có gửi cho chị một bài thơ vẽ cây cầy đăng, bài thơ đó tặng mấy người tên T. và nói về tình yêu mà chưm, nhưng chắc vì đó bạc vì chị thấy ngờ ngẩn sợ đã không đăng mà chỉ nhắn tin chúc em hạnh phúc. Em đã làm mối hạnh phúc chị chưa mà bài sáu vẽ bây giờ em đã trả cho mấy tới.

(Còn nữa)

Trả lời em Bàng (SG)

Cám ơn em vẽ bài thơ em chép tặng chị. Bài đó chị có đọc rồi nhưng rất lâu, bây giờ chị quên gần hết. Cái phái Bằng định đọc chị phải không ? Chị sợ rồi đó, nói đua cho vui vậy chứ đã làm em tức của chị đâu có được hư như thế, phải không ? Em chưa yêu nên chưa không người đang yêu nhau, rồi sẽ đến lúc em biết yêu chư, khi đó chắc sẽ ghét em em cũng không gần. Cũng có bàng nên đề thì sau, chị thấy cũ tế không đáo nhỏ như em tưởng đâu.

Viết thư cho chị bao nhiêu chị cũng đọc hết, chị sự em đau lòng vì tiền tem thôi, có ai bỏ tiền đều đã không ? Mến em.

Trả lời em Hồng Hạnh Nha Trang

Chi chưa đến Nha Trang là nào nhưng ở bao xa thì chị đó hàm. Cái đáp chị sẽ ghé qua vẽ nhất định phải đều thăm em. Chị chưa thể viết thư riêng được em, nhưng rồi chị không quên em đâu.

Mến.

Trả lời em Bảng (SG)

Cám ơn em vẽ bài thơ em chép tặng chị. Bài đó chị có đọc r

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

GIA ĐÌNH BÚP BÊ

Số 8 — NHẬT BÁO CỦA BÚP BÊ TỪ 7 ĐẾN 77 TUỔI

DUYÊN-ANH phụ trách

Các em thân mến của tôi,

Bé đang cần vài hình, anh nhận được một bức thư của một bạn bé... lính. Cô gái là bạn bé lính đi vì anh bạn bé... lính (bây giờ nghe tôi lính thương lắm và gần gần bom lắm! tiếng chiến ở!) của gia đình bạn bé rất thích lớp bé. Anh bạn bé... lính của các em (và em của anh vì bạn bé... lính này kêu anh là chống 9 pub cơ) tên là Nguyễn văn Sâm thuộc Hải đoàn 25 sung phong, 21t.

Bạn bé Sâm vẽ cho anh nghe vùng Cà Mau + Việt cộng như trên +, kể cho anh nghe những chuyện hành quân tiêu diệt địch, nhưng lá thơ tâu chỗ quân gió giống vùng Trem qua Gia Nựa, Tây Kee, Nam Cần, những cái vật và giao lao của các chiến sĩ ta.

Bạn bé Sâm viết: Em viết cho anh, nhờ anh một việc nói ra có lẽ anh khóc hàng lông đầu. Nhưng bằng lòng hay không là quyền anh, em cứ nói. Việc này tự tâm thường nhưng em cho là quan trọng. Anh và gia đình bạn bé của anh mà vẽ mà không bao giờ nghĩ tới các «chiến sĩ» (Nói chiến sĩ cũng là chơi chữ em thích được gọi hàng lính cơ) đang chiến đấu cơ cực cho gia đình bạn bé của anh để an lũ lính.

Bạn bé Sâm trách anh một hồi rất đúng giọng: «Để an lũ lính em đã nghĩ mở mục «Bạn Bé với các anh quân nhân tiền tuyến» được không bạn anh? Anh ở đi đâu! Anh Duyên anh nên. Anh thử hỏi ý kiến Bạn Bé của anh đi. Vì đến với chiến sĩ đang sống phá ngoài mặt trận sự an ủi đối với bạn là một sự khích lệ và cũng ý nghĩa. Nhờ những lời an ủi ấy mà bạn nhỉ tăng trong khi bị chiến đấu, cũng bao người nhớ đến bạn. Thời em đang bứt. Khi nào anh của Thơ anh nhớ cho thăm em tại trại Yết Kiêu. Địa chỉ của em THCK Nguyễn văn Sâm KBC: 3903. Chúc anh và gia đình bạn bé vui vẻ.

Em anh
Sâm

Thư của bạn bé Sâm làm anh cảm động quá. Anh xin bỏ thì đăng hơn. Sâm đã nói đúng. Anh sẽ mở mục như Sâm đề nghị. Số mai anh bàn với các em thân nhé!

Thân mến
DUYÊN ANH

BÚP BÊ

DZŨNG ĐA-KAO

Ba sứt môi lấy «cầu quyền» trả lại Tiên gây

Truyện của THIÊN-CHƯƠNG

Ba sứt môi kêu tới như bọng. Nó «ôm gốm Chương cốm rồi đến ra ngăn. Nó bắt! tiếng bắt thật thế!

— Thôi!

Bỗn lớn ngăn Ba sứt môi đi «trên» tay Chương cốm. Đang thằng thế Tiên gây, nó phải nhà con mồi, chạy ra:

— Gì thế Ba?

— Tao gây mấy thằng ăm đôi cây đây.

Chương cốm cười ha ha:

— Mới chực thả con sâu cam tâu mà lên nhỏ nó mà nó đã sự tốc kít quân rồi.

Bỗn lớn đâm nhiên vào Chương cốm, Chương cốm nè không kịp đã bỗn lớn tâm tiếp lấy. Hai thằng «lung nhau» nên là mâu vô cô trước. Anh và gia đình bạp bé của anh mà vẽ mà không bao giờ nghĩ tới các «chiến sĩ» (Nói chiến sĩ cũng là chơi chữ em thích được gọi hàng lính cơ) đang chiến đấu cơ cực cho gia đình bạp bé của anh để an lũ lính.

Bạp bé Sâm trách anh một hồi rất đúng giọng: «Để an lũ lính em đã nghĩ mở mục «Bạp Bé với các anh quân nhân tiền tuyến» được không bạn anh? Anh ở đi đâu! Anh Duyên anh nên. Anh thử hỏi ý kiến Bạp Bé của anh đi. Vì đến với chiến sĩ đang sống phá ngoài mặt trận sự an ủi đối với bạn là một sự khích lệ và cũng ý nghĩa. Nhờ những lời an ủi ấy mà bạn nhỉ tăng trong khi bị chiến đấu, cũng bao người nhớ đến bạp. Thời em đang bứt. Khi nào anh của Thơ anh nhớ cho thăm em tại trại Yết Kiêu. Địa chỉ của em THCK Nguyễn văn Sâm KBC: 3903. Chúc anh và gia đình bạp bé vui vẻ.

Em anh
Sâm

Thư của bạp bé Sâm làm anh cảm động quá. Anh xin bỏ thì đăng hơn. Sâm đã nói đúng. Anh sẽ mở mục như Sâm đề nghị. Số mai anh bàn với các em thân nhé!

Thân mến
DUYÊN ANH

hỏi hận

Hôm qua bé mất chơi
Quên khuấy cả bao lâu
Thầy nhạo hai quả trứng
«Sướng quá» bé gật tai
Bé sẽ nhà khóc chứ,
Chị thét: — Đã con khì!
Rồi chị các lên đầu.
Bé kêu đau lắm :
Mẹ bé chạy ra con.
Hỏi được thế làm lòng.
Nâng lên xa lan sạp.
Mẹ đến bé quả con.
Bé cười ngay không khóc.

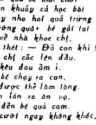

sợ ma

Tối qua anh Bảo đến chơi nhà
Anh đọa Sơn rằng: «Kia con ma»
Làm Sơn sợ quá ôm kêu mẹ
Mẹ chỉ cả nhà chỉ cả ba

oOo

Ba chăng thương Sơn lắm đó mà!
Kia! Kia con ma trong bóng tối
Đã bắt ma chưa Sơn của ba?
A! sao đang tối ta tiến tới

oOo

Trong lúc lo sợ nhớ đến bà
Sơn liền hết sợ và hết ba:
— Mẹ đâu ba chỉ can cơ tí
Con lấu mới có ma trong nhà.

oOo

Vì bà thương nói với Sơn rằng:
«Ma chỉ xuất hiện ở nghĩa trang
Nếu ai có dọa con đừng sợ
Kêu mai khăn lên mặt can trăng».

B.B. HUYỀN LINH SON
(Thi văn đàn Trung Dương)

(Tiếp theo Nhất Dương Chỉ và Lục Mạch Thần Kiếm)

NGUYÊN TÁC CỦA KIM-DUNG

Dịch giả HOÀNG-THU-ANH — Lời bàn của CHU-TỬ

Số 8 — CHƯƠNG I

Hận thù tựa biển

Bây giờ chàng đã mười lăm tuổi, cũng coi là đã có thể gọi là chàng thiếu niên rồi. Tuy chàng thông minh lanh lẹ, nhưng vì tuổi còn nhỏ, nên chàng vẫn thích chơi bời, nghịch ngợm, nhất là thích bắt chim, bẫy cá, cùng với bọn trẻ con trong làng ngày đêm thong dong đi ấy thả chơi thay cam giác ngông ngày tự phát tự hồ hồn thành một đoàn. Thế là đi đâu đến lũ trẻ tinh tinh bình vẽ tự hồ xuống được bụng, từ hai vai lên đến đầu đều là đầy đặn hồn nhiên.

Chàng liền tiếp tưởng lượng như vậy, mấy lần là cơ một luồng khí đưa vào các nhóm cân gân ngày ngày ở tay phải giảm đi. Du Thần Chỉ tinh sự không có thể quên sự nghi xem lại sau cùng vẫn là «thế đã ở tay mà làm. Vậy thì được bọn ba người lên cạnh vẫn bơi ngược ngày mà thôi, làm thêm mươi lần nữa gần tay bao tay cánh» không đau khổ chút nào. Nhưng bên bắt đầu ra khỏi hai bàn gan tay xem, sắc đen trên cánh tay biến đổi mất hết, chàng đang vui mừng chưa thực kịu lên.

— Hỏng rồi! Chỉ độc của con rắn kinh trên kia được ta chuyển lên các mắt rồi.

Nhưng bây giờ ngày ngày đã hết, du vẫn có biết gì cả chàng cũng hăng cần. Du Thần Chỉ thầm nghĩ: « Việc đến lại cũng ngẫu nhiên như thế ư? Trong lúc vô ý ta xoay người có tu thế giống hệt vị hòa thượng trong khách sẽ bắn là ý tưởng đặt ra.

Kỳ thực khách sẽ trên sách là một điệp pháp dùng để hóa giải những ngày hiểm hóa bạo đưa lại trong lúc luyện công. Trong lúc cực kỳ u uy khẩn, Du thần Chỉ có một tư thế đứng hệt, thực ra cũng không hoàn toàn do sự tính cơ. Nên biết ấy vô vật thì hơn, ấn nơi quá có thể mức đến là thiên tranh của người. Du thần Chỉ trong lúc ngồi ngày không thể nhẩm, đầu cúi xuống đất, để là tập quán tự nhiên không có gì lạ, chỉ có một sự tính cơ, để là quyền sách trên xuống mà ra đúng vào trong cơ hình vị tăng đang ở trong tư thế đó, còn nói trên bao phủ hoa thì đúng bắt đầu lắm! Chàng ngày người một lát, mặt nhọc vẫn cúng, đó bên ngã nhiều xuống ngũ.

Buổi sáng ngày thứ hai chàng trở dậy vừa chui ra khỏi nhà, A Tử lũng thông đi vào trong điện, trông thấy Du thần Chỉ trên trường nằm để thì sáng kêu lên một tiếng ngạc nhiên và hỏi:

— Lại sao mà con chưa chết ?

Du thần Chỉ kinh sự chui tọt vào trong nhà và nói :

— Tiểu thân chưa chết!

Nhưng trong lòng chàng đau khổ cái thương : « Nguyên lai sáng đoán ta đã chết so lâu thì! »

A Tử nói :

— Mà khác thế, tối lắm! sau kiểm quân ác mặc tối theo ta bắt Độc trung

Du thần Chỉ đáp:

— Xin tuân lệnh!

Chàng đợi A Tử ra khỏi điện chàng bèn hỏi sư: bình linh Khiết Đan một bộ quần áo khác bảy giờ hình linh Khiết Đan thấy ngày nào chàng cùng thân A Tử ra thì đoán rằng Quan Âm cô ý đến đây từ lúc nói chàng nên vẫn vang kiểm một bộ quần áo thì chàng thay.

Du thần Chỉ thấy A Tử ra ngoài thành, cùng nhau chàng ngày trong, đường ngoài điện thì lúc đến trung kim đến cuối cùng mang vẻ con trực độ nhất cho uống mấy gì là cho hết mình Thần Chỉ A Tử ở chung lâu vẫn đến rồi con vật kích độ để là luyện công Du thần Chỉ lúc cho thì đang đi bình hoa gần chân độc Lão vẫn bắt được mới rồi nhẩm xanh Lão thì ba bắt được một con ếch trong lòng Lão nên A Tử cũng đang chăng Thần Chỉ phải chết nhưng thấy hắn không vui gì thì A Tử là lang lắm Cực như thế trong ba thang trên ngoài thành Nam kinh hơn mươi đám tác loạt độc trung như cần rất cũng ngày cùng ở. Mà hương thì lắm lắm được loại độc trung nhưng cũng có không hợp ? A Tử Hai người vì đã bắt độc trung phải đến kinh thành khá xa.

Một hôm đi ra ngoài thành Tây Du thấy hoa bao chục dặm, đến hương trong ngày đình lại thăng hơn một gió mới ngăn tiếng sắt xi xang rồi bước trước có một con vật là xuất hiện A Tử kêu lên :

— Nam xuống!

Du thần Chỉ vẫn vẫn cúi xuống, chỉ nghe thấy tiếng vang to hơn khác hẳn ấm thanh thường.

Âm thanh là vậy con kêu thêm mai hồi khiến người muốn mửa. Du thần Chỉ nín thở không đang dây vẫn thấy cái cố dài vẫn lối rồi một con mãng xà thân trắng vàn đen uốn khúc bò tự phương Tây sang phương Đông Đầu con mãng xà có hình tam giác trên đỉnh đầu có 1 cái bướu thì nhô ra. Phương Bắc hoàn tên nhân ít, nên con mãng xà có hình trang quái gỏ như thế nay Du thần Chỉ chưa từng thấy bao giờ. Con mãng xà bò tới bên cạnh ngọc đỉnh cuốn lấy ngọc đỉnh mấy vòng vì thân nó vừa to vừa thô mình dài đến 2 trượng thì lắm sao chui được vào trong ngọc đỉnh ? nhưng mà nó ngày thấy mùi hương và lại bị chất độc của Bích ngọc của ngọc đỉnh hút lấy nên cố gắng chui dần vào trong ngọc đỉnh.

A Tử không ngờ lại có 1 con vật lớn như thế bò tới trong lòng rất ngạc nhiên trong giây lát không biết phải làm sao, chàng bèn rút tên bỏ lại phía Du thần Chỉ khe khẽ nói:

— Lão sao bây giờ? con mãng xà xấy có thể làm vỡ ngọc đỉnh thì hỏng việc.

Du thần Chỉ lắn đầu thấy A Tử nói năng mồm mồng run run, mặt lòng chàng phơi phơi và bảo A Tử :

— Cô đừng lo, tôi chạy tới lối mãng xà tên.

Và đồng vật lên bước nhanh tới cái mãng xà.

Con mãng xà nghe thấy tiếng động lập tức cuộn mình lại đầu ngẩng lên, lưỡi thè ra, dường phát ra tiếng hừng đợi dịp lao mình. Du thần Chỉ thấy uy thế con mãng xà như vậy không dám xán tới bước lên chàng định cố xuống chạt một vào đầu lớn nhất mãng xà lao sự lắm vào mặt ngọc đỉnh.

Đang lúc lăng tăng không biết làm thế nào thì chàng thấy thân mình con gió lạnh tất mau lắm thì là có một ông vào đa thứ chàng hơn ngày nhiên đưa mắt lên nhìn thì thấy — Tây Bắc một tu lão đã đứng trên khoảnh khắc đã vội lại trước mặt khá lớn, gần chàng mươi thước tại rất thực, và đó không phải lên lớn vì chỉ thấy trong bụi cỏ vật gì lay động. Vật đó chuyển đến đến lớn xanh trong chay khắp đến đó đông thình chàng cảm thấy khí lạnh xông lên cùng ngày cách nhiều.

Chàng vội lại lại mấy bước, chỉ thấy trong đam cỏ chạy khắp một nơi mau vang đi động đến ngọc đỉnh. Nguyên lai là một con độc trùng kỳ lạ.

Con trùng toàn thân mau trắng như ngọc, hơi có sắc xanh giống như loài trùng thường nhưng mặt là hơn hơn lớn trùng thường, trông hơi giống loài gián, hai bên thân cùng xuất trông như thân tinh, con mãng xà cắt đầu đầu mình khó thể hàng đỡ vô cùng, nhưng là thay vừa thấy con trùng kỳ quái xuất hiện thì nó có vẻ sợ hãi cuống cuồng chiến đấu hình tam giác có chỉ thấy mắt vàn thân như muốn tìm chỗ ẩn.

(Còn nữa)

Đọc trang 2 : Nhật Báo CHIU CHƠI

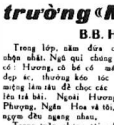

BÚP BÊ VIẾT

NGÙ QUÍ trường «Ma»

B.B. HÒA

Trong lớp, sám chưa đông tới nhận nhất. Ngồi quí chúng tôi gần cô Hương, cô bé nhỏ tóc rất thô đẹp ở, thường kéo tóc ra phía mặng làm sáu để chọc các bạn khi lên trả bài. Ngồi Hương ra là Phượng. Ngồn Hoa vẽ tôi, nghịch ngợm đều ngang nhau.

Trong tuần chúng tôi chỉ mong đến giờ Việt văn là vì giờ này do một cô giáo trẻ dạy, chúng tôi rất mến vì cô xinh và hiền lắm. Cô vì hiền nên chúng tôi tìm mọi cách để phá cô.

Hôm nọ, đi dạy cô mặc áo mới. Chúng tôi đã cố dịp trêu cô bằng thích. Phượng mở đầu cược tên công kăng cách khoa rồi rít :

— A ha, hôm nay cô đẹp nhất trường!

Hoa tiếp theo :

— «Cô đẹp đến nỗi Tây Thi mà, Hằng Nga giật mình...

Ngân bạn phải hỏi :

— Thế... thế hằng nào cô cho cho chúng em ăn trầu à quên ăn đám cưới của cô ở...? »

Tôi đề nghị :

— Khi đám cưới cô đừng quên em cô nhé!

Hương bắt chước :

— Cả em nữa cô nhé!

Cô sáu bỗ đỏ mặt liếc «tặng» chúng tôi một cái chết xéo nữa thì đó trường.

Ở ngoài gặp cô thì chúng tôi phải kiêu dè, cô ở trong lớp tại tôi coi cô không có «kẻ lớn» nào hết. Vào giờ cô, mỗi nào chúng tôi mang thức ăn. Nhưng là tôn một, xoài, mo khế chua bì xanh. Chúng tôi chiến «kỹ lực» về môn ăn vụng ở trong lớp. Đã ăn vụng thì cho, hai con cười đã phá cô.

Hôm nọ, cô dạy cô mặc áo mới. Chúng tôi đã cố dịp trêu cô bằng thích. Phượng mở đầu cược tên công kăng cách khoa rồi rít :

— A ha, hôm nay cô đẹp nhất trường!

Hoa tiếp theo :

— «Cô đẹp đến nỗi Tây Thi mà, Hằng Nga giật mình...

Ngân bạn phải hỏi :

— Thế... thế hằng nào cô

TIẾP THEO 3 TRANG 1

Vậy chính sách Mỹ đang áp dụng ở VN là chính sách gì, ra sao, và phải thông tin xét theo chiều hướng nào ?

Chính sách 2 chiều

Chính sách mà Mỹ đã và đang áp dụng tại Việt Nam liên tục trong nhiều năm nay được mệnh danh là « chính sách 2 chiều » chính thức nhất là ở chế tự chế tóc là tự gây hạn phạm vi cuộc chiến tranh. Không một chính sách 2 là « chế quyết tiêu, nhằm » là gây hạn phạm nhưng Mỹ nhất đã Mỹ khác nhau yếu ở hiểu biết đúng đắn thích ứng tình thế.

Chính sách 2 chiều của Mỹ, trong nhiều lĩnh vực, có được phát triển cùng độ 4 mặt đối chiến trong 13 quyết định của chính phủ « V B 2) quyết định đưa các lực lượng nhóm không Hawk sang VN 3) quyết định tăng cường quân Mỹ khác VN 4) quyết định viện trợ cho không quân VN tăng cường BA VA 5) quyết định vào giữa ý chế tự chế gây hạn chiến tranh.

Trong 5 quyết định quan trọng kể trên đó là hai cái là chính sách 2 chiều, ai cũng thấy là chỉ có tự chế chế cản hoàn chiến quyết tâm.

Tuy nhiên, cũng như hai bài cân nhắc sự lượng nên Mỹ đã nhận định các cuộc tấn công chống cách tác kích không phải là giải pháp cho vấn đề Việt Nam. Hai nên có hoàn nhưng nghĩ số Công Hòa Dân Nước và Nước cực tuyến hệ chính đúng trả lời đã không thể thay thế cho một chính sách Và tình thế Việt Nam đang đòi hỏi một chính sách mới của Mỹ.

Chính sách mới nay, nhất định khác thế là « chính sách mới dân » của Mỹ trước đây, mà phải đưa vào phần tố nơi do thực tế đưa lại. Yếu tố thứ nhất là do muốn đi không, nước Mỹ đã bắt buộc phải chấp nhận 1 cuộc đụng độ khác thực giữa Mỹ và Cộng Sản ở Đông Nam Á. Và như thế là phải đưa « chế tế sản phẩm không thể chiến » VN đã tới lực phải chính thức chạm hết.

Yếu tố thứ hai, quan trọng hơn, là các biến chuyển mạnh trên các mặt trận cho hay CS đang tăng nỗ lực mạnh để sớm chấm dứt cuộc chiến tranh bằng giải pháp điều đình. Giải pháp này cũng được 1 số dư luận quốc tế hô trợ và như vậy, Mỹ cần phải sớm thành được uy thế để hưng trong tình thế. Chính sách mới của Mỹ sẽ phải đạt cân bằn trên mọi diện tiến nay để hưng tới hòa bình.

Chúng ta hãy bình tĩnh chờ coi.

TIẾP THEO 5 TRANG 1

3 bản gồi quân và Lý bản PVDS là thành.

Tổng đạt lệnh trục dụng cho những trên nên chưa có.

— Hoàn thành việc chỉ định các cấp điều khiển đơn vị Bản lưu và ở tuần.

Nhưng vì tình trạng khẩn cấp Bộ phải có gắng thi hành xong 3 công tác trên trước ngày 20-2-65 tới đây.

TIẾP THEO 0 TRANG 1

hay nhưng chưa hay hãng chuyển Trương Ba đánh cớ rất gửi, có thể với là giới phát trong thiên ba nên có kẽ riêng hồ từ đài Bắc và nói đuổi cùng với Trương Ba phải tái cao thấp.

Nói ngắn, khi đến nhà Trương Ba thì Trương Ba vừa ngồn cơ tử, xét đã yêu nhưng hiện vẫn còn vô vân nhà. Khách giàu bắt bẻ vì khóa được cung Trương Ba đầu tiết, mới lấp đến vạn tế khóc ho Trương.

Hồn Trương Ba nghe người tri kỷ phương xa khóc than tết chí ít nên mấm cung khích đầu tiên mới phen hen đến lay Thái Thiên Ba. Qua kẽ bắt sự cố, Thái Thương Lão Quân thương tình cho hồn Trương Ba trở về đương thế hàng tuần vừa hồn Trương Ba cũng hàng tuần vừa hồn Trương Ba cũng hàng tuần vừa hồn Trương Ba cũng